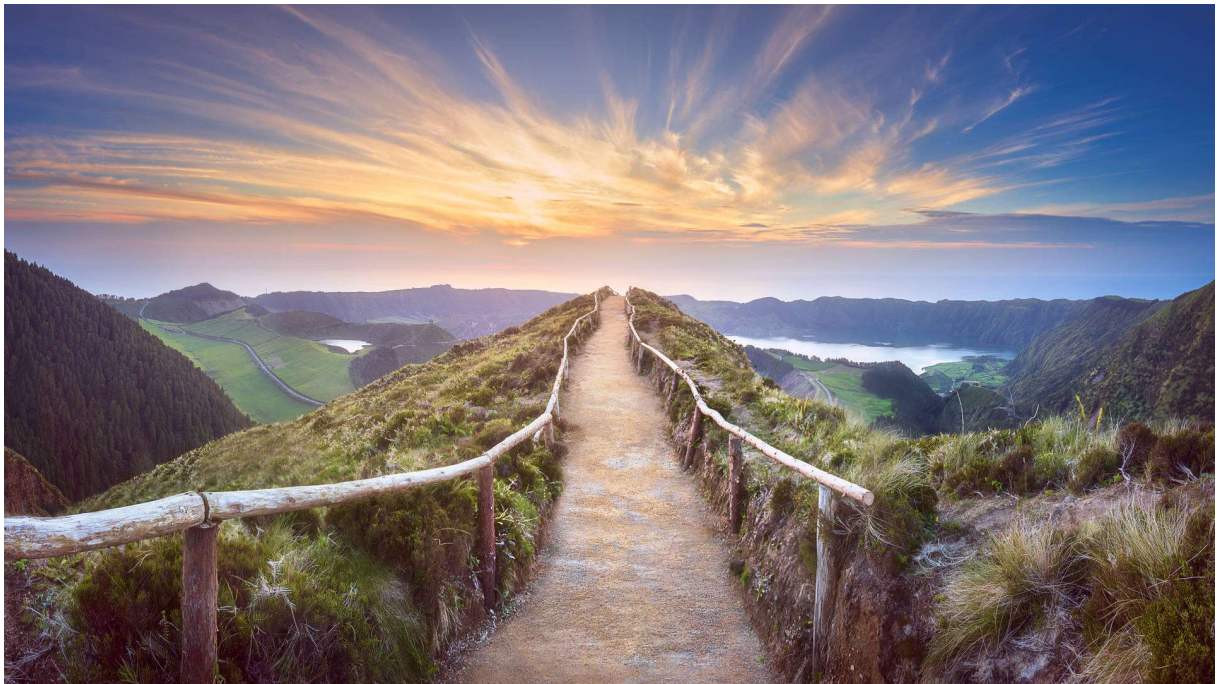


GEDACHTENISDIENST

23 november 2025
in de Dorpskerk van Wilp



...Mij geleidt des Heren hand
naar het onbekende land...

Voorganger
Organist
m.m.v.

ds. Henriëtte de Graaf
Reinder Torenbeek
Joke Geltink en
Huib Mojette (zang)
Sandra de Bruin (piano)

TOENADERING

Orgelspel

Welkom en mededelingen

Stilte

Aansteken tafelkaarsen

Zingen 'Zoals een arm, zo vriendelijk en zacht' *(tekst A.F. Troost)*
(Op de melodie van Lied 221)



Zoals een arm, zo vriendelijk en zacht,
hebt Gij uw liefde om mij heen geslagen;
altijd als ik geen morgen meer verwacht,
vraagt Gij vandaag het nog met U te wagen.
Mijn God, al moet ik door de langste nacht,
Gij zult mij slapend in uw armen dragen.



Spreek Gij het woord dat mij vertroosting geeft,
dat mij bevrijdt en opneemt in uw vrede.
Ontsteek die vreugde die geen einde heeft,
wil alle liefde aan uw mens besteden.
Wees Gij vandaag mijn licht, zowaar Gij leeft –
Gij zijt toch zelf de ziel van mijn gebeden.

Bemoediging en groet

Zang 'My dearest, my fearest' (tekst en muziek Henry Purcell)
*Mijn liefste, mijn schoonheid, ik verlang naar jou.
Ach waarom is het mooie van de liefde van korte duur.*

Uitleg liturgische schikking

...Mij geleidt des Heren hand
naar het onbekende land...

Zingen Lied 23c: 1, 2, 3 en 5



1 Mijn God, mijn her - der, zorgt voor mij,
wijst mij een groe - ne streek;
daar rust ik aan een stil - le stroom –
en niets dat mij ont-breekt.

- 2 Hij geeft mijn ziel weer nieuwe kracht,
doet mij zijn wegen gaan,
de paden van gerechtigheid,
ter ere van zijn naam.
- 3 Al moet ik door het doodsravijn,
U gaat steeds aan mijn zij.
Ik vrees geen kwaad, uw herdersstaf
geeft steun en veiligheid.
- 5 Uw trouw en goedheid volgen mij,
uw liefde, dag aan dag;
en wonen zal ik in Gods huis
zo lang ik leven mag.

Gebod om ontferming *met aansluitend zingen in wisselzang*
'Heer, wij komen hier tezamen' *op de melodie van lied 103c*

solisten



Heer, wij komen hier te - za - men
met wie ons zijn voor-ge - gaan
in ons hart. De lie - ve na - men
zijn nooit bij ons weg - ge - gaan.

refrein



Hoor ons zin - gen, hoor ons bid - den:
Zie ons in uw lief - de aan.

2 allen

Heer, hoe zouden wij vergeten
in wier schoot wij zijn ontstaan,
niet meer van uw liefde weten,
in een moederloos bestaan?

refrein

4 solisten

Heer, Gij zijt voor alle kind'ren,
die zo jong zijn heengegaan,
vader, moeder, in de hemel,
nooit zijn zij bij U vandaan.

refrein

6 allen

Heer, wij zijn met U verbonden.
Gij waakt over ons bestaan.
Heiland, heel toch alle wonden
door de dood ons aangedaan.

Refrein

3 allen

Heer, wij denken aan de vader
die ons is vooruitgegaan.
Aan wat hij ons heeft gelaten,
hoe hij voor ons heeft bestaan.

refrein

5 solisten

Heer, bij al uw duizendtallen
kent Gij zeker ook de naam
van de liefste ons ontvallen
waardoor wij zo half bestaan.

refrein

GEDACHTENIS

Wij vormen een boeket van witte rozen

Bij binnenkomst heeft u een witte roos ontvangen.

*Deze roos herinnert ons eraan dat wij allen onderweg mensen
hebben moeten loslaten.*

*Ter nagedachtenis aan hen die in ons hart voortleven, mag u
naar voren komen om uw roos hier in de vaas te zetten.*

*Zo vormen wij samen een wit boeket rozen in deze
gedachtenisdienst.*



Nadat het lied 'Benedictus' geklonken heeft, lopen wij van achteruit naar voren via het middenpad. En via de buitenpaden lopen wij weer terug naar onze plek. Tijdens het lopen zal de organist 'Benedictus' spelen. Wij nodigen u uit.

'Benedictus' (gezongen) - (Brian Lewis)

'Gezegend is Hij die komt in de naam van de Heer'

'Benedictus' (op orgel) - uit de Messe pour les Convents (François Couperin)

Wij laten de gedachteniskaarsen branden

Op de Viertafel staan kaarsen, symbool voor gemeenteleden die ons het afgelopen kerkelijk jaar ontvallen zijn. Zij blijven deel uitmaken van onze gedachten, van ons leven. In liefde gedenken wij hen.

In het vertrouwen dat God vasthoudt waar wij moeten loslaten, roepen wij de woorden van Jezus in herinnering bij de paaskaars, het licht van Christus.

Hij die gezegd heeft: 'Ik ben de opstanding en het leven. Wie in Mij gelooft zal leven, ook al is hij gestorven.' (Johannes 11: 25)

Familie of andere betrokkenen worden uitgenodigd om naar voren te komen en de kaarsen te ontsteken aan de paaskaars. Wilt u dit liever niet zelf doen, dan wordt de kaars voor u aangestoken.

Wij noemen de namen

Willem de Graaf	overleden 4 november 2024
Hendrika Berendina van Triest-Jansen	overleden 25 november 2024
Johanna Heintje Hiddink-Buurman	overleden 5 februari 2025
Johannes van de Kamp	overleden 8 februari 2025
Hendrik Johan Bussink	overleden 18 februari 2025
Derk Everhardus Adam Makkink	overleden 18 februari 2025
Reinder Slijkhuis	overleden 23 februari 2025
Jan Willem Antoon Bredenoord	overleden 2 april 2025
Frederik Henri Pluimers	overleden 20 augustus 2025
Hennie Geertruida Jansen-Konijnenberg	overleden 22 oktober 2025

*Wij steken een kaars aan voor allen die voortleven in ons hart.
Wij ontsteken een licht voor allen wiens heengaan door
niemand is opgemerkt dan door God alleen.*

Zang 'De mensen die we missen'

*(tekst Matthijn Buwalda en Roeland Smith; muziek James MacMillan en
Adrian Roest)*

WOORDEN VAN BEMOEDIGING

Deuteronomium 34 – Het onbekende land

Toen verliet Mozes de vlakte van Moab en hij beklom de Nebo, een van de toppen van de Pisga, tegenover Jericho. Daar liet de Heer hem het hele land zien: het hele gebied van Gilead tot aan Dan, Naftali, het gebied van Efraïm en Manasse, heel Juda tot aan de zee in het westen, de Negev, de Jordaanvallei en de vlakte bij de palmstad Jericho, tot aan Soar.

De Heer zei tegen Mozes: 'Dit is het land waarvan ik aan Abraham, Isaak en Jakob onder ede heb beloofd dat Ik het aan hun nakomelingen zou geven. Ik laat het je nu zien, maar erheen oversteken zul je niet.'

Zo stierf Mozes, de dienaar van de Heer, daar in Moab, zoals de Heer gezegd had. En de Heer begroef hem in een vallei in Moab, tegenover Bet-Peor. Tot op de dag van vandaag weet niemand waar zijn graf is.

Honderdtwintig jaar oud was Mozes toen hij stierf. Tot het laatst toe waren zijn krachten niet afgenomen en zijn ogen niet verzwakt.

De Israëlieten, die in de vlakte van Moab bijeen waren, treurden om Mozes' dood tot de dertig dagen van rouw voorbij waren. Ze luisterden naar Jozua, de zoon van Nun, omdat hij vervuld was van de geest van wijsheid sinds Mozes hem de handen had opgelegd. Daarmee deden de Israëlieten wat de Heer tegen Mozes had gezegd.

Nooit meer heeft Israël een profeet gekend als Mozes, met wie de Heer zo vertrouwelijk omging. Door zijn toedoen heeft de Heer in Egypte tekenen en wonderen laten zien aan de farao en zijn dienaren, en aan heel zijn land.

Van alles wat Mozes' krachtige hand verrichtte en van de daden waarmee hij alom ontzag inboezemde, is heel Israël getuige geweest.

Zingen Lied 753: 1, 2, 3, 4, 5 en 6



1 Er is een land van lou-ter licht
waar hei-ligen heer-sers zijn.
Nooit gaat de gou-den dag daar dicht
in dui-ter-nis of pijn.

- 2 Daar is het altijd lentetijd,
in bloei staat elke plant.
Alleen de smalle doodszeë scheidt
ons van dat zalig land.
- 3 Men ziet het veld aan de overkant
in groene luister staan,
als Israël 't beloofde land
zag over de Jordaan.
- 4 Maar ach de stervelingen staan
hier huiverend terzij,
en durven niet op weg te gaan,
het duister niet voorbij.

- 5 Hing niet het wolkendek zo zwart
van twijfel om ons heen,
wij zouden 't land zien van ons hart,
dat 't hemels licht bescheen.
- 6 God, laat ons staan als Mozes hier
hoog in uw zonneschijn,
en geen Jordaan, geen doodsrivier
zal scheiding voor ons zijn.

Overdenking

Zingen Lied 913: 1, 2 en 4

- 1 Wat de toekomst brengen moge,
mij geleidt des Heren hand;
moedig sla ik dus de ogen
naar het onbekende land.
Leer mij volgen zonder vragen;
Vader, wat Gij doet is goed!
Leer mij slechts het heden dragen
met een rustig, kalme moed!
- 2 Heer, ik wil uw liefde loven,
al begrijpt mijn ziel U niet.
Zalig hij, die durft geloven,
ook wanneer het oog niet ziet.
Schijnen mij uw wegen duister,
zie, ik vraag U niet: waarom?
Eenmaal zie ik al uw luister,
als ik in uw hemel kom!
- 4 Waar de weg mij brengen moge,
aan des Vaders trouwe hand,
loop ik met gesloten ogen
naar het onbekende land.

Aandacht voor de collectes

Dank- en voorbeden, stil gebed, Onze Vader

Slotlied Lied 801: 1, 3 en 5



1 Door de nacht van strijd en zor-gen
schrijdt de stoet der pel-grims voort,
vol ver - lan - gen naar de mor-gen,
waar de he-mel hen ver-hoort.

3 Door de nacht leidt ons ten leven
licht dat weerlicht overal,
dat ons blinkend zal omgeven,
als ons God ontvangen zal.

5 Met één lied uit duizend monden
gaan wij zingend door de nacht,
door één Geest tesaam verbonden,
naar de kust waar God ons wacht.

Zegen beantwoorden met het gezongen Amen

Na afloop van de dienst mogen de gedachteniskaarsen en gedachtenissteentjes door een familielid opgehaald worden om mee te nemen.

*Iedere kerkganger mag een witte roos mee naar huis nemen.
We wensen een ieder toe dat deze dag troost mag brengen en kracht voor onderweg.*

*Er is gelegenheid om elkaar na de dienst te ontmoeten onder het genot van een kopje koffie of thee met een krakeling.
Van harte welkom.*

